

לגלינא הגיע בשנת תר"י לאחר פטירת חותנו.

נערץ ביותר על בני העיר בהיותו בעל מופת ועומד לימין כל דל. על קופסת הטבק שלו היה רשום: "בכל דרכיך דעהו".

נפטר ב"ן כסלו תרכ"ז

נפטר ב"ן כסלו תרכ"ז בטרם מלאו לו חמישים. מנותחו כבוד בגלינא ואוהל מיוחד הוקם על קברו. הסתלקותו היתה בדרך פלאית. הוא נשכב במיטה, לאחר שבא מגלוגיב ואמר שאין צורך לקרוא לרופא ולמחרת נסתלק.

בניו: רבי בצלאל יהושע מילא את מקומו. היה חתן רבי חיים מצאנז, נפטר ה' תמוז תר"ע. רבי מאיר שהיה אדמו"ר בזבורוב. ובתו יוכבד אשת רבי יצחק אליעזר גרינברג. בשנת תרס"ז הדפיס בנו רבי בצלאל יהושע את ספרו של אביו "קב ונקי", לאחר שאביו אמר לו שתורותיו הם בינו לבין קונו והן קב ונקי. הספר מורכב מדברי תורתו שכתב רבי יחיאל מיכל מעצמו וממה שהוסיף הבן מפי השמועה.

יב. רבי צבי פרנקל מפרמישלאן-סאדילקוב, חתן רבי מאיר מפרמישלאן אביו רבי דוד פרנקל-הורביץ, נשא את פייגא בת רבי משה חיים אפרים מסאדילקוב בעל "דגל מחנה אפרים" ונכד הבעש"ט.

בשנת תקפ"ט נשא את אסתר צינה בתו של רבינו. משנת תר"י אדמו"ר בפרמישלאן על מקום חותנו. נשא ונתן בהלכה עם גאוני הזמן במדור השו"ת.

נפטר ביום ב' טבת תרט"ז בקוצר ימים. זוגתו האריכה ימים בברכת אביה ונפטרה בת תשעים וחמש.

בניו: רבי בנימין פרנקל מפרמישלאן ורבי ישראל ליב מפרמישלאן. חתנו: רבי יהושע מפרמישלאן.

יב. רבי חיים אברהם רעדליך ממיקולאיב חתן רבי מאיר מפרמישלאן רבי חיים אברהם הוא בנו של רבי שלמה - גיסו של רבינו. הוא נתגדל בבית רבינו והיה ליורשו החשוב ביותר. גם בהליכותיו דמה לחותנו, הן בדברי התורה העממיים שאמר לחסידים והן בפזרוננו הבלתי יאומן לצדקה. במיוחד הרבה במשלוחי כספים לעניי ארץ ישראל. בכספים שבאו ממקורות לא טהורים סירב להשתמש. לאחר פטירתו מצאו מאות פתקאות עם פדיונות שבהם לא השתמש.

קיבל תורה מרבי יעקב מליסא בעל "חוות דעת" והיה גדול בתורה.

כל ימיו היה בתענית ובסיגופים וכ"ה שנה לא טעם טעמו של בשר. מסופר, כי עשיר אחד מחסידיו ירד מנכסיו, ובבואו אל הרבי לספר לו, הוציא הרבי את כל הפדיונות שקיבל אי פעם מעשיר זה שעלו להון רב והחזיר לו.

[אוצר החכמה]

בניו: רבי אהרן אריה ממיקולאיב, רבי מרדכי ממיקולאיב.

חתניו: רבי מנחם מנדיל אייכנשטיין בן רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב, רבי יצחק מלבוב, רבי מרדכי שמרלר ממיקולאיב, רבי בצלאל יהושע מגלינא - בן גיסו, רבי יצחק לייב וילנר, רבי נחום מנדבורנה, רבי יצחק פופר, רבי אברהם לנדמן מביאלקמין. נפטר י"ח ניסן תרל"א ונוסח מצבתו כנוסח שנכתב על מצבת חותנו. הוא הובא לקבורות בפרמישלאן, ליד קברו של חותנו.

[אוצר החכמה]

יד. רבי יואל מושקוביץ משאץ, חתן רבי מאיר מפרמישלאן

בן רבי חיים מסטאנוב בן רבי יוסף מיאמפלי, אדמו"ר בווארניוקא שליד לבוב, משם עבר לסוליצא, ולבסוף התיישב בשאץ שבה היו רבים מחסידיו פרמישלאן, ובה הקים שושלת גדולה. רבים גם בדורנו מצאצאיו הנושאים את שם שאץ על אדמו"רותם. חי בקדושה וטהרה. חמיו העיד עליו שהוא נוטר הברית ובעל רוח הקדש. כאביו, ישן על מטה רק בשבת.

בבואו לשאץ, רצה רבי יואל לקנות מגרש בגובהה של עיר, כדי להקים בה את בית מדרשו. הוא התאכסן בבית אחד מחסידיו חותנו. תוך כדי דיבור נזכר החסיד שבידו ספר מספרי רבינו. ואולם רבינו לא רצה לקחת את הספר, וציווה לחסידו שיתן את הספר לאחד מצאצאיו שיבוא לשאץ. הבין רבי יואל כי דברים בגו, וסירב לחתום על קניית המגרש עד שיראה מה כתוב בספר. פתחו את הספר, ומצאו כתוב על שערו בכתב ידו של רבינו: "אל ידור אדם בגובהה של עיר"... מובן שרבי יואל לא רכש את המגרש המדובר, וקנה לו מקום אחר.

נפטר: י"ג ניסן תרמ"ו.

כבר אמרנו שהרבנית מרים חיה בת רבינו היתה אישיות בזכות עצמה. רבים מן החסידים נתנו גם לה קויטלאך, ואף מגדולי האדמו"רים ביקרו אצלה.

מקלו של אביה שקיבל מרבו רבי מרדכי מקרעמניץ היה בידה, וייחסו לו סגולות רבות. היא ציותה כי המקל יקבר עמה, כדברי אביה שביקש ממנה שתחזיר לו את המקל. וכך עשו.